

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207035
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813207035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého J. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov: matky V. Q., bytom W., M. XX/XX a otca J. A., bytom W., A. XXX/X, t. č. bytom H., W. XXX, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. septembra 2013, č. k. 5P/39/2013-125, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného mení takto:

I. Zvyšuje výživné od otca na maloletého J. z doterajších 59,75 Eur mesačne na 75 Eur mesačne, a to s účinnosťou od 16.09.2013. Výživné je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Týmto sa v časti o bežnom výživnom na maloletého J. mení rozsudok okresného súdu Prievidza č. k. 7P/41/2008-143 zo dňa 20.4.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/68/2009-189 zo dňa 9.12.2009.

Vo zvyšnej časti ostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie o návrhu matky na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžného výživného, ďalším výrokom zamietol návrh otca na zníženie výživného a ďalším samostatným výrokom zamietol návrh matky na zvýšenie výživného. O zastavení časti konania rozhodol okresný súd z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu podľa ust. § 96 O.s.p.. V zamietavých výrokoch o znížení a zvýšení vyživovacej povinnosti vychádzal z poslednej úpravy výživného súdom, a to z rozsudku Okresného súdu Prievidza z 20.04.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 09.12.2009, ktorými bolo výživné zo strany otca na maloletého určené sumou 59,75 Eur mesačne. V tom čase bol otec nezamestnaný, vedený ako uchádzač o zamestnanie, o dávku v hmotnej núdzi nepožiadaval a mal dve vyživovacie povinnosti. Zohľadnené bolo aj otcove spoluvlastníctvo k pozemkom v K. a zánik vyživovacej povinnosti na syna Z.. Matka maloletého bola v čase poslednej úpravy výživného zamestnaná s príjmom 446 Eur, s maloletým bývala u svojich rodičov a inú vyživovaciu povinnosť nemala. Maloletý vtedy navštevoval 7. ročník ZŠ, navštevoval ZUŠ a tenisový krúžok. Súčasný pomery účastníkov mal okresný súd zistené také, že otec je nezamestnaný, od 15.01.2013 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, predtým od 05.04.2012 do 14.01.2013 bol vo výkone trestu odňatia slobody a

predtým poberal dávku v hmotnej núdzi 62,50 Eur. Naďalej je podielovým spoluvlastníkom pozemkov v K. a okrem maloletého má vyživovaciu povinnosť k mal. A. vo výške 26,56 Eur a k mal. F. vo výške 30 Eur mesačne. Čo sa týka možnosti otca zamestnať sa, okresný súd dopytom na zamestnávateľov zistil, že v otcovom obore čašníci sú preferovaní mladší uchádzači so znalosťou cudzieho jazyka. Jeden zamestnávateľ vekové obmedzenie neuplatňuje a v pozícii čašníka poskytuje zárobok vo výške minimálnej mzdy. Sám otec predložil súdu pred rozhodnutím vo veci dohodu o vykonaní práce na dobu určitú od 16.09.2013 do 31.12.2013 na pozíciu pomocný stavebný robotník s odmenou cca 3,85 Eur/ hod.. Matka maloletého dosahuje v súčasnosti príjem 560 Eur a naďalej má vyživovaciu povinnosť iba voči mal. J., ktorý je študentom tretieho ročníka gymnázia. Za použitia ustanovenia § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine zdôvodnil okresný súd zamietnutie zníženia i zvýšenia výživného tak, že na strane všetkých účastníkov síce došlo k zmene pomerov, no zníženie výživného nie je ani pri novej vyživovacej povinnosti na strane otca dôvodné pre nárast potrieb maloletého. Súčasne však nie je ani dôvod pre zvýšenie výživného, pretože nie je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého nad rámec doterajšej sumy. Otec je totiž nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a potvrdili sa tvrdenia otca, že si nemôže nájsť zamestnanie čašníka kvôli veku. Z aktuálnej dohody o vykonaní práce je súčasne známa iba hodinová mzda, ale akú konkrétnu výšku z nej bude dosahovať v čase rozhodovania zrejme nebolo. Okresný súd poukázal aj na záujem otca zamestnať sa v rámci aktivačných prác v obci H., kde mu však zamestnanie neposkytli.

Proti rozsudku, a to v časti zamietnutia zvýšenia výživného podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že jej návrhu na zvýšenie výživného na 120 Eur mesačne bude vyhovené. Uviedla, že otec sa dlhodobo vyhýba riadnemu zamestnaniu, ktoré mal naposledy pred desiatimi rokmi, pretože sú na neho vedené viaceré exekúcie a z prípadného príjmu by mu na ne bolo zrážané, čomu sa otec chce vyhnúť. Z vykonaného dokazovania malo vyplynúť, že prinajmenšom u jedného zamestnávateľa sa otec mohol zamestnať v riadnom pracovnom pomere na pozíciu čašníka a nebol tak odkázaný iba na dohodu o vykonaní práce, kde mal nastúpiť v deň pojednávania. Matka poukázala aj na možnosti iného zamestnania sa otca ako v pozícii čašníka, no opakovane uviedla, že sa účelovo vyhýba zamestnaniu a príjem dosahuje z iných nepriznaných zdrojov.

Otec sa k odvolaniu nevyjadril.

Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zvýšenie vyživovacej povinnosti je v záujme maloletého.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Zmena výšky vyživovacej povinnosti, ktorá bola predmetom konania aj v tomto prípade, je možná iba vtedy, ak došlo na strane výživou povinných osôb alebo výživou oprávnenej osoby k zmene pomerov (ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine). V danom prípade okresný súd správne uzavrel, že k zmene pomerov došlo na strane maloletého (zvýšenie potrieb s narastajúcim vekom a zmena základnej školy na strednú), na strane matky (zvýšenie príjmu) ako aj na strane otca, ktorému pribudla vyživovacia povinnosť. Spoločné posúdenie týchto zmien však vyhodnotil ako dôvod na ponechanie pôvodnej výšky výživného. Nárast potrieb maloletého na jednej strane nevidel ako dôvod pre zvýšenie výživného od otca v zásade preto, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť. Oproti poslednému rozhodovaniu však došlo na strane otca k zmene aj v jeho možnostiach. V čase rozhodovania v roku 2009 bol otec nezamestnaný. V súčasnosti až do dňa rozhodnutia okresného súdu zamestnanie tiež nemal, no ako správne uvádza matka vo svojom odvolaní, existovala tu prinajmenšom jedna ponuka zamestnávateľa na prijatie čašníka do pracovného pomeru za minimálnu mzdu. I keď otec túto ponuku nevyužil a uprednostnil dohodu o vykonaní práce s príjmom v čase rozhodovania okresného súdu presne nezistiteľným a závislým od počtu odpracovaných hodín, je za príjem, ktorý je v jeho možnostiach a schopnostiach potrebné považovať najmenej minimálnu mzdu ponúkanú zo zamestnania, ktoré otec neprijal, ale prijať mohol. Práve na takúto situáciu dopadá ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja

rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Nezohľadňujú sa teda iba reálne majetkové pomery, ale pomery, ktoré by na strane povinného rodiča boli, pokiaľ by využil existujúce možnosti na ich zlepšenie. Takouto možnosťou zlepšenia bola v danom prípade ponuka zamestnania za minimálnu mzdu, ktorú aj keď otec nevyužil, treba považovať za príjem v jeho možnostiach a z nej potom vychádzať pri určení vyživovacej povinnosti. Z tohto dôvodu videl krajský súd priestor pri preukázanom náraste potrieb maloletého a aj za súčasného zvýšenia príjmu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti od otca, no nie až v rozsahu požadovanom matkou. I keď potreby maloletého sumu 120 Eur mesačne nepochybne podstatne prevyšujú, nedovoľuje zvýšenie výživného vo väčšom ako priznanom rozsahu potenciálne dosahovaný príjem otca, z ktorého sa vychádza, a to minimálna mzda. Vychádzajúc z okresným súdom správne zistených pomerov maloletého, matky a v podstatnej časti aj otca, vyhodnotil krajský súd inak príjmové možnosti otca, ktoré sú vo výške minimálnej mzdy a zohľadňujúc tento rozdiel zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že výživné z jeho strany zvýšil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.